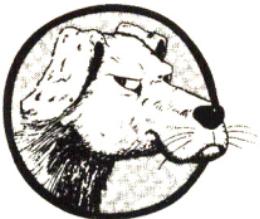

- یک قتل فحیع و زیرکانه ۱۱
- پرونده‌ی باغچه‌ی متحرک ۲۳
- پیروزی دیگری در برابر پیت ۳۳
- بیماری ناعلاج و قتلی دیگر ۴۲
- حق پستچی کف دستش گذاشته می‌شود ۵۷
- سفری غیرمنتظره به دره‌ی ارواح ۶۷
- بارحویی درخشان از مظوونی جان سخت ۷۷
- محاکمه در چراگاه اسب‌ها ۸۷
- دراور اعتراف می‌کند ۹۷
- چرخشی جدید در پرونده ۱۰۸
- یک بی‌گناه متهم می‌شود ۱۱۹
- صیحانه لغو می‌شود ۱۳۱

فصل ا

یک قتل فجیع و زیرگانه

محلص شما هیک، سگ گاوجران شب تاریک و آرامی بود،
هوا آنقدر سیگین بود که سگیبیش راحس می‌کردم و چیر
دیگری که سگیبیش راحس می‌کردم قتل بود!!

دراور حسد را، الته تقایای آن را، قل ار تاریکی کمار
رودحابه پیدا کرده بود اعلام حطر کرده بود و من با سرعت
خودم را به صحنه رسانده بودم در آخرین روشی رور
تحقیقات کاملی انجام دادم

بعد از درستی شواهد و تحلیل حقایق گفتم «دراور، این یه
جایت عادی بوده کار یه روح حیث بوده که ممکنه هبور
توی مررעה باشه»

«ای داد بیدادا شاید بهتر باشه قایم شیم»

مررעה فرستادم و حودم هم قسمت سخت‌تر کار را که کنترل
قسمت عربی بود و شامل اسارت‌های رین‌ها، اصطبل‌های روبار،
گاآدایی و اسارت عداها می‌شد بر عهده گرفتم

همین که کورمال کورمال وارد تاریکی مطلق شدم، یک‌نهاد
نگران حال دراورِ فسق‌لی شدم اگر روح حیث را پیدا می‌کرد
چه می‌شد؟ یا اگر روح حیث او را پیدا می‌کرد؟

آرام آرام از رمین حلو مررעה گذشت، ناچشم‌هایم که برای
دیدن چیره‌ای نادیدی آمورش دیده‌اند همه‌ها را ریزبطر
گرفتم

ناد می‌حسید به، روره می‌کشید بین شاخه‌های درخت
گنده‌ی کار رودخانه روره می‌کشید و انگار توی ناودان گریه
می‌کرد، بعد یک‌نهاد صدای شکسته شدن چیری را از پشت سر
شیدم به هوا پریدم و برگشتم تا ناهیولای مه‌احمی که حودم
هم نمی‌دانستم چه بود مواجه شوم

وتاره فهمیدم که اسلیم ولپر هم‌ورفرستی پیدا کرده‌اند تا
چند میخ کوتفتی به شیروانی گاآدایی برید این یک مورد سنتی
از صعف مررעה‌داری بود چند سال بود این شیروانی کوتفتی نا
ناد صدا می‌داد؟ دو سال؟ پنج سال؟ ده سال؟ هریار که مسیر
ناد عوض می‌شد صدا می‌داد و هریار که صدا می‌داد اسلیم
می‌گفت «یکی از همین رورها باید این شیروویه رو تعمیر
کیم» ولپر می‌گفت «آره، ندار سرمون حلوت شه»
و حلاصه شیروانی مدام تلق تلوق می‌کرد و صدا می‌داد
هریار که ناد تعییر حفت می‌داد

درست در حییی که می‌حواست فرار کند حلوش را گرفتم
«صرکن پسر، حریمی واسه‌ت دارم ما اولین خط دفاعی
مررעה هستیم اگه یه روح حیث داره این‌جا ول می‌گردد،
اوی که باید دستگیریش که ماییم»

دراور لرید و چشم‌هایش راتاب داد «دریه مورد حق ناتوئه»
«اوی یه مورد چیه، دراور؟»

«واقعاً حریمیه من از روح‌های خبیث و قاتل می‌ترسم»
«ترسیدن از چیره‌ای ترساک طبیعیه، پس‌حون اما وقتی
وارد کارهای امیتی شدی ساید نترسی - ما باید شجاعتر و
قوی‌تر ارسگ‌های عادی ناشیم»

«می‌شه فردا این کار رو نکیم؟»
«حوال معنیه توی این کار اصلاً نمی‌شه گفت تا فردا ریده
می‌مویی یا به»

«من هم از همین می‌ترسم»
«دراور، ترسیدن علت اصلی ترس و وحشت‌هه اگه بتوبی
کنترلش کی یعنی ناریشستت» به من رل رد و بعدیه پیجه‌اش
حیره شد «وقتی گفتم ناریشستت منظورم این سود که به اون
شستی ناریاریت رل بری می‌حوالی حوشمرگی کی؟»
«نه..»

«حونه، چون اصلاً استعدادش رو بداری»
«حیلی می‌ترسم»
«برن بریم یه عالمه کار داریم»
دراور را به گشتربی در محدوده‌ی شرقی مقر فرماندهی

جان آر. اریکسون

جلد
ششم

هنک؛ سگ‌گا و چران

با دُم سگ بازی نکن

تصویرگر: جرالد ال. هولمز

مترجم: فرزاد فربد

